

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Diuitum æquè malis, ac nummis carent pauperes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Haec aqua & panis delitiae fuerunt ; & à Lacedæmonijs coquus omnis iuris nigri perpetuo decreto proscriptus est.

Accedit ad hoc libertas animi, & vita curis vacua, quæ est vel hinc pompæ aulicæ præferenda ; quia illa anxietate libera omnia reddit iucunda : hæc autem nunquam quiescit stimulis atque intemperijs exagitata. Appono hic talia expertum & contentem Augustinum. Inhiabam, inquit, honoribus, lucris, coniugio, & tu irridebas. Patiebar in eis cupiditatibus amarissimas difficultates, te proprio tanto magis, quanto minus sinebas mihi dulcescere, quod non eras tu, &c. Et paulo infra: Quam ergo miser eram! & quomodo egisti, ut sentirem miseriæ meam die illo, quo, cum pararem recitare Imperatori laudes, quibus plura mentirer, & mentienti faueretur ab scientibus: easq; curas anhelaret cor meum, & cogitationum tabifilarum febribus astnaret. Transiens per quendam vicum Mediolanensem, animaduerii pauperem mendicum, iam credo saturum iocantem atq; letantem: & ingemui, & locutus sum cum amicis, qui mecum erant, multos dolores infantiarum nostrarum: quia omnibus talibus conaribus nostris (quibus tunc laborabam, sub stimulis, cupiditatum trahens infelicitatis meæ sarcinam, & trahendo exaggerans) nihil vellemus aliud, nisi ad securam latitudinem peruenire, quo nos mendicus ille iam præcessisset, nunquam illuc forte peruenituros.

Ex his exemplis perspicuum est, quam verum sit illud adagium; *Vallis vitæ decepit*. Ut enim valli, quibus vites alligatae fulciuntur nonnunquam radicibus actis ramis ac frondibus suis vitæ strangulant, aut prostrati palmitem secum trahunt; sic diuitiæ & rerum abundantia quibus opulentii nituntur, dum lætitias & voluptatem sperantur parituræ, plerumque curas gignunt, & mille sollicitudinum procellas. Vbi enim plures curæ, quam apud opulentos ? vbi rarior quies, quam apud opulentos ? vbi somnus interruptior, quam apud opulentos ? vbi ciborum maius fastidium, quam apud opulentos ? vbi frequentior nausea vini, quam apud opulentos, qui, postquam se ad summum gutturem, ut Comicus ait, ingurgitarunt, omnia conuomunt ? vbi lites acerbiores, quam apud opulentos ? Et hæc vita non sit amara ? cum tamen pauperes, nec tineam metuant, nec furem, & totas noctes securi dormiant, postquam mucido, tanquam Deorum cibo, & limpida, tanquam nectare, se se suauissime refecerunt. Videte igitur, quam sit dulcis & rectus Dominus: ijs, qui sunt sine Psal. 24.8.

XI.

S. Augustin.
I. 6. Confess.
cap. 6.

XII.

solatio

Z 3

solatio auri atq; argenti, dulcis; qui autem spem in auro incertata
 Ierem. 2.19. & solicitam habent, rectus. Dispicate ergo, quām amarum sit, relin-
 quere Dominum Deum, ac fodere sibi cisternas dissipatas. Duo enim,
 Ierem 2.13. ait, mala fecit populus meus: Me derelinquerunt fontem aquae vinee, &
 foderunt sibi cisternas dissipatas, qua continere non valent aquas.

C A P V T X X.

*Non solum Religiosos & peculiares Dei seruos, sed & se-
 culares prodigiosè curatos & pastos.*

I.

E quis autem existimet, Prophetis tantum, atque
 Apostolis, virisque Eremitis, & Religiosis hanc
 à Deo curam impendi, suppetunt & rationes, &
 præter ea, quæ de Lydwina diximus, aliisque,
 alia exempla, quæ demonstrant, hanc pater-
 nam filiorum alendorum prouidentiam, in alios quoque fuisse,
 Supra. c.18. S.Hieron. in corriuatam. In premissis veritatis nemo dubitet, inquit D. Hierony-
 c.6. Matth. mus. *Sit homo, qui esse debet, & mox addentur ei omnia, propter quem
 facta sunt omnia.* Quidquid est in hoc terrarum orbe, hominis
 causâ, conditum est. Nihil igitur se hominis vtilitati subducet,
 nisi ille se Dei obsequio subducatur. Igitur si homo ad eam, quam
 Deo debet, seruitutem redeat, iure quodam suo, etiam cætera,
 tanquam sua, sibique debita recuperabit, siue religiosus is sit, siue
 communi hominum lege, extra omnem religiosum ordinem, vi-
 uat. Siquidem generali prouidentia Deus omnibus consulit; pe-
 culiari verò filiis suis. *Quo quis enim magis filij nomine dignus
 est, eo magis eum curare vniuersi parens debeet.*

II.
 Matth. 5.45. intendit, prouidentiamque præstat; quod si solem suum oriri fa-
 cit etiam super iniustos; quantò magis iustis omnia neceſſaria
 prouidebit? Illud quidem fatendum est, sanctiorem quemque,
 ab omni cura temporali impensiùs mentem auellere, vt eam to-
 tam possit impendere Deo. Quare sicut ille solum Deum curat,
 ita obligat vicissim Deum, vt illum ita curet, quasi solum curet.
 Non negligit tanta bonitas eos, qui se totos in illam proiecerunt.
 Itaque magis tales curantur, quām si se ipsos curarent; & maio-
 rem eo-